

DET KONGELIGE
BARNE- OG FAMILIEDEPARTEMENT

KOPI

Fylkesmannen i Vest-Agder
Sosial- og familieavdelingen
Serviceboks 513
4605 Kristiansand S

Deres ref
620-2002/00956

Vår ref
02/01179

Dato
27.11.02

**BIDRAG – FORHOLDET MELLOM BARNEVERNLOVEN § 9-2 OG
BARNELOVEN § 53a**

Vi viser til Deres brev av 18. mars 2002 vedrørende ovennevnte og beklager at det har tatt lang tid å besvare henvendelsen.

Innledningsvis vil vi vise til den tidligere foreslåtte endringen i bvl. § 9-2, jfr. Ot.prp. nr. 61 (1997-98). Vi tar sikte på å fremme forslaget på nytt sammen med andre lovendringsforslag som vil være aktuelt å fremme på bakgrunn av Stortingets behandling av St.meld. nr. 40 (2001-2002) om barne- og ungdomsvernet. Lovendringsforslagene planlegges lagt fram for Stortinget i løpet av 2003. Det vil ikke være aktuelt å utarbeide retningslinjer til § 9-2 før spørsmålet om lovendring er behandlet av Stortinget.

Som svar på de tre første punktene under oppsummeringen på siste side i brevet kan vi opplyse følgende:

Til punkt 1

I saker der et barn plasseres utenfor hjemmet med foreldrenes samtykke (frivillig plassering), fattes det vedtak etter barnevernloven § 4-4 femte ledd. Det som vedtas, er å tilstå foreldrene den offentlige ytelsen som dette hjelpetiltaket representerer.

Etter barnevernloven § 9-2 kan barneverntjenesten kreve bidrag fra foreldrene både ved tvungen og ved frivillig plassering av barnet. I merknadene til barnevernloven § 9-2 i Ot.prp.nr.44 (1991-92) side 118 heter det:

”Bestemmelsen fastslår prinsippet om foreldrenes underholdsplikt for sine barn også etter at barnet er plassert utenfor hjemmet som følge av et barnevernvedtak. Bestemmelsen kommer til anvendelse uavhengig av om barnet er plassert utenfor hjemmet på grunnlag av et frivillig

vedtak eller et tvangsvedtak.”

Dette innebærer at bidrag fastsatt etter barneloven faller bort også ved frivillig plassering av barnet utenfor hjemmet, jfr. barneloven § 53a.

Barne- og familiedepartementet har i brev av 9. november 2001 bedt Rikstrygdeverket utforme sitt rundskriv 51-00.2 slik at dette kommer klart fram.

Til punkt 2

Departementet er enig med fylkesmannen i at det neppe har vært lovgivers hensikt at man skal kunne innkreve bidrag fra foreldrene der barnet er midlertidig plassert utenfor hjemmet etter et akuttvedtak. Vi viser i den forbindelse til forarbeidene til barnevernloven § 9-2, som synes å forutsette at en refusjonsavtale/krav mot foreldrene skal undergis en grundigere vurdering enn hva man vanligvis har anledning til ved akutt plasseringer.

Til punkt 3

Etter barneloven § 53a bortfaller bidrag fastsatt etter barneloven både ved tvungen og frivillig plassering av barnet utenfor hjemmet. Samtidig fastslår som nevnt barnevernloven § 9-2 prinsippet om foreldrenes underholdsplikt for sine barn også etter at barnet er plassert utenfor hjemmet som følge av et barnevernvedtak. Det er opp til kommunen evt. fylkesnemnda om det skal kreves refusjon fra foreldrene etter § 9-2. Refusjonen skal som kjent fastsettes etter en rimelighetsvurdering i det enkelte tilfellet. Dette gjelder både i forhold til den barnet bor fast hos og i forhold til bidragsforelderen. Således vil resultatet i det enkelte tilfellet kunne bli at det *ikke* vil være rimelig å kreve refusjon hos den barnet bor fast hos, mens det etter en konkret vurdering vil kunne være rimelig at bidragsforelderen fortsatt bidrar til barnets forsørgelse.

Med hilsen

Kari M. Ofstad (e. f.)

Sissel Tveito

Kopi: Landets fylkesmenn

- ” fylkeskommuner
- ” fylkesnemnder
- ” kommuner v/lederen av barneverntjenesten
Rikstrygdeverket